

<p>disputants-חולקים</p> <p>נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>מעשה-story</p> <p>מקרא-key</p>	<p>מימרא-statement</p> <p>קשיא-challenge</p> <p>שאלה-question</p> <p>תירוץ-answer</p> <p>ראיה-proof</p>
--	---

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator											א		
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ה	ד	ג	ב	א	ז	ח		ט	י
לחזויתא															ע.
ליתי שב חיטי ארזנייתא וניקלינהו אמרא חדתא, ונפיק משחא מינייהו ונישוף.															ע.
רב שימי בר אשי עבד ליה לההוא עובד כוכבים לדבר אחר, ואיתסי.															ע.
האי מאן דמחו ליה באלונכי דפרסאי מיחייא לא חי, אדהכי והכי ניספו ליה בשרא שמינא אגומרי וחמרא חייא, אפשר דחי פורתא ומפקיד אביתיה.	שמואל:														ע.
האי מאן דבלע זיבורא מיחייא לא חי, אדהכי והכי נשקיה רביעתא דחלא שמזג, אפשר דחי פורתא ומפקיד לביתיה.	רב אידי בר אבין:														ע.
אכל בשר שור בלפת, ולן בלבנה בלילי י"ד או ט"ו בתקופת תמוז - אחזתו אחילו.	רבי הושע בן לוי:														ע.
והממלא כריסו מכל דבר - אחזתו אחילו.	תנא:														ע.
אפי' מתמרי.	רב פפא:														ע.
פשיטא															ע.
סד"א, הואיל ואמר מר:															ע.
תמרי - משבען ומשחנן ומשלשן ומארשן ולא מפנקן	[אמר מר]														ע.
אימא לא, קמ"ל.															ע.
מאי אחילו?															ע.
אש של עצמות.	רבי אלעזר:														ע.
מאי אש של עצמות?															ע.
אש גרמי.	אביי:														ע.
מאי אסותיה?															ע.
כולהו שקייני - תלתא ושבעא ותריסר, והאי עד דמתסי. כולהו שקייני - אליבא ריקנא, והאי בתר דאכל ושתי ועייל לבית הכסא ונפיק ומשי ידיו, ומייתו ליה בונא דשתיא דטלפחי ובונא דחמרא עתיקא, וניגבלינהו בהדי הדדי וניכול, וניכרוך בסדיניה וניגניה, וליכא דנוקמיה עד דקאי מנפשיה, וכי קאי לישקליה לסדיניה מיניה, ואי לא - הדר עילויה.	אביי, אמרה לי אס:														ע.
אכול שלישי ושתה שלישי, לכשתכעוס תעמוד על מילואך.	אליהו לר' נתן:														ע.
הרוצה שלא יבא לידי חולי מעיים, יהא רגיל בטיבול קיץ וחורף, סעודתך שהנאתך ממנה משוך ירך הימנה, ואל תשהה עצמך בשעה שאתה צריך לנקבך.	תני ר' חייא:														ע.
האי מאן דשתי טיליא חיורא - אחזתו ויתק.	מר עוקבא:														ע.
שיתין מיני חמרא הוו, מעליא דכולהו - סומקא ריחנתא, גריעא דכולהו - טיליא חיורא.	רב חסדא:														ע.
האי מאן דיתב בצפרני ניסן גבי נורא, ושייף משחא ונפיק ויתב בשמשא - אחזתו ויתק.	רב יהודה:														ע.
הקיו דם ושימש מטתו - הוויין לו בנים ויתקין, הקיוזו שניהם ושימשו - הוויין להן בנים בעלי ראתן.	תנו רבנן:														ע.
לא אמרן אלא דלא טעים מידי, אבל טעים מידי לית לן בה.	רב פפא:														ע.
בא מן הדרך ושימש מטתו - הוויין לו בנים ויתקין.	רבה בר רב הונא:														ע.
הבא מבית הכסא, אל ישמש מטתו עד שישעה שיעור חצי מיל, מפני ששד בית הכסא מלוה עמו, ואם שימש - הוויין לו בנים נכפים.	תנו רבנן:														ע.
המשמש מטתו מעומד - אוחזתו עוית, מיושב - אוחזתו דלריא, היא מלמעלה והוא מלמטה - אוחזתו דלריא.	תנו רבנן:														ע.
מאי דלריא?															ע.
סם דלריא - דרדרא.	רבי יהושע בן לוי:														ע.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי דדררא?												^	
מוריקא דחוחי.	אביי:											!	
רב פפא אליס ובלע ליה רב פפי אליס ושדי ליה.												o	
מי שאינו בקי בדרך ארץ, ליתי ג' קפיוזי קורטמי דחוחי, ונידוקינהו ונישליקינהו בחמרא ונישתי.	אביי:												◆
הן הן החזירוני לנערותי.	רבי יוחנן:												■
שלשה דברים מכחישים כחו של אדם, ואלו הן: פחד, דרך, ועון.													◆
פחד, דכתיב: (תהלים לח) לבי סחרחר עובני כחי													■
דרך, דכתיב: (תהלים ק"ב) ענה בדרך כחי													■
עון, דכתיב: (תהלים לא) כשל בעוני כחי.													■
שלשה דברים מתיזין גופו של אדם, ואלו הן: אכל מעומד, ושתה מעומד, ושימש מטתו מעומד.													◆
חמשה קרובין למיתה יותר מן החיים, ואלו הן: אכל ועמד, שתה ועמד, הקיז דם ועמד, ישן ועמד, שימש מטתו ועמד.													◆
ששה העושה אותן - מיד מת, ואלו הן: הבא בדרך ונתייגע, הקיז דם, ונכנס לבית המרחץ, ושתה ונשתכר, וישן על גבי קרקע, ושימש מטתו.													◆
והוא שעשאן כסידרן.	רבי יוחנן:												◆
כסידרן - מת, שלא כסידרן - חליש.	אביי:												◆
איני? והא מעורת עבדה ליה לעבדה תלת מינייהו ומית													?
ההוא כחוש הוה.													!
שמונה - רובן קשה ומיעוטן יפה, ואלו הן: דרך, ודרך ארץ, עושר, ומלאכה, יין, ושינה, חמין, והקזת דם.													◆
שמונה ממעטים את הזרע, ואלו הן: המלח, והרעב, והנתק, בכייה, ושינה על גבי קרקע, וגדגדניות, וכשות שלא בזמנה, והקזת דם למטה - כפלים.													◆
כשם שקשה למטה כפלים, כך יפה למעלה כפלים.	תנא:												◆
למטה - למטה מן הביצים, למעלה - למעלה מן הביצים.	רב פפא:												■
וכשות שלא בזמנה.													◆
כשם שקשה שלא בזמנה, כך יפה בזמנה.	תנא:												◆
זמנה - תמוז, שלא בזמנה - טבת, יומי ניסן ויומי תשרי - לא מעלו ולא קשו.	רב פפא:												■
אמר כתבו גט לאשתי ואחזו קורדייקוס, וחזר ואמר אל תכתבו - אין דבריו האחרונים כלום.													■
כותבין ונותנין גט לאלתר	ר"ש בן לקיש:												◆
אין כותבין אלא לכשישתפה.	רבי יוחנן:												◆
מ"ט דר"ל?													^
אין בדבריו האחרונים כלום.	דקתני:												!
ור' יוחנן?													?
אין בדבריו האחרונים כלום, דלכי מתציל לא צריך למיהדר אימלוכי ביה, ולעולם אין כותבין אלא לכשישתפה.	אמר לך: רבי יוחנן]												!
במאי קמיפלגי?													^
ר"ל מדמי ליה לישן	[ריש לקיש]												!
ור' יוחנן מדמי ליה לשוטה.	[רבי יוחנן]												!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-■</p>
---	--

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ור' יוחנן נמי לידמיה לישן									ז			
ישן לא מחוסר מעשה, האי מחוסר מעשה.									!			◇
ור"ל נמי נידמיה לשוטה									ז			
שוטה לא סמיה בידן, האי סמיה בידן, בישראל סומקא אגומרי וחמרא מרקא.									!			◇
ומי אמר ר' יוחנן הכי?									ז			
שחט בו שנים או רוב שנים, ורמז ואמר כתבו גט לאשתי - הרי אלו יכתבו ויתנו	והאמר רב יהודה אמר שמואל:								■	ז		◇
ראוהו מגיד או צלוב על הצליבה, ורמז ואמר כתבו גט לאשתי - הרי אלו יכתבו ויתנו	ותניא:								■	ז		◇
הכי השתא, התם דעתא צילתא היא, וכחישותא הוא דאתחילה ביה, הכא דעתא שגישתא היא.									!			◇
ומי אמר שמואל הכי?									ז			
שחט בו שנים או רוב שנים וברה - מעידין עליו	והאמר רב יהודה אמר שמואל:								■	ז		◇
ואי ס"ד חי הוא, אמאי מעידין עליו?									ז			
אמרי: חי הוא וסופו למות.									!			◇
אלא מעתה, יהא גולה על ידו									ז			
שחט בו שנים או רוב שנים - ה"ז אינו גולה	אלמה תניא:								■	ז		◇
חיישינן שמא הרוח בבלתו	הא איתמר עלה, א"ר הושעיא:								!			◇
אי נמי, הוא קירב את מיתתו.									!			◇
מאי בנייהו?									ז			
איכא בנייהו, דשחטיה בביתא דשישא ופירכס אי נמי, דשחטיה בברא ולא פירכס.									!			◇
נשתתק, ואמרו לו נכתוב גט לאשתך כו'.												■
וליחוש דלמא שיחיא דלאו לאו נקטיה, אי נמי שיחיא דהן הן נקטיה									ז			
דאמרינן ליה בסירוגין.	רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:								!			◇
וליחוש דלמא שיחיא דסירוגין נקטיה									ז			
דאמרינן ליה חד לאו ותרין הן, ותרין לאו וחד הן.									!			◇
אומרים לו דברים של ימות החמה בימות הגשמים, ושל ימות הגשמים בימות החמה.	דבי רבי ישמעאל תנא:								!			◇
מאי ניהו?									^			
אילימא גלופקרי וסדיני									!			
ליחוש דלמא קורא אחדיה, א"נ חמה אחדיה									ז			
אלא בפירי.									!			◇
חרש שיכול לדבר מתוך הכתב, כותבין ונותנין גט לאשתו.	רב כהנא אמר רב:								■			◇
מאי קא משמע לן?	רב יוסף:								ז			◇
נשתתק, ואמרו לו נכתוב גט לאשתך והרכין בראשו, בודקין אותו שלשה פעמים, אם אמר על לאו לאו ועל הן הן - הרי אלו יכתבו ויתנו	תניא:								■	ז		◇
אלם קאמרת? שאני אלם	אמר ליה רבי זירא:								!			◇
מדבר ואינו שומע - זהו חרש, שומע ואינו מדבר - זהו אלם, וזה הרי הן כפקחין לכל דבריהם.	דתניא:								■	!		◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
וממאי דמדבר ואינו שומע זהו חרש, שומע ואינו מדבר זהו אלם?														ע.א.
דכתיב: (תהלים ל"ח) ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו.														ע.א.
ואי בעית אימא, כדאמרי אינשי: אשתקיל מילוליה.														ע.א.
אי קשיא לי הא קשיא לי	רבי זירא:													ע.א.
(ויקרא ה') אם לא יגיד - פרט לאלם שאינו יכול להגיד	דתניא:													ע.א.
אמאי? הא יכול להגיד מתוך הכתב														ע.א.
עדות קאמרת? שאני עדות, דרחמנא אמר: מפיהם - ולא מפי כתבם.	אמר ליה אביי:													ע.א.
כשם שבדקין אותו לגיטין, כך בודקין אותו למשאות ולמתנות, ולעדיות ולירושות	מיתיבי:													ע.א.
קתני מיהת עדיות														ע.א.
בעדות אשה, - דאקילו בה רבנן.	רב יוסף בר מניומי אמר רב ששת:													ע.א.
והא קתני ירושות														ע.א.
ירושת בנו הבכור.	רבי אבהו:													ע.א.
קתני מיהת למשאות ולמתנות														ע.א.
מאי לאו לעלמא														ע.א.
לא, לדידיה.														ע.א.
חרש, לא הלכו בו אחר רמיותיו ואחר קפיצותיו ואחר כתב ידו אלא במטלטלין, אבל לא לגיטין	מיתיבי:													ע.א.
תנאי היא														ע.א.
במה דברים אמורים - בחרש מעיקרו, אבל פיקח ונתחרש - הוא כותב והן חותמין.	דתניא, אמר רבן שמעון בן גמליאל:													ע.א.
וחרש מעיקרו לא? כשם שכונסה ברמיזה כך מוציאה ברמיזה														ע.א.
אי באשתו ה"נ, הכא במאי עסקינן - ביבמתו.														ע.א.
יבמתו ממאן?														ע.א.
אילמא דנפלה ליה מאחיו חרש														ע.א.
כשם שכניסתה ברמיזה כך יציאתה ברמיזה														ע.א.
אלא דנפלה ליה מאחיו פיקח.														ע.א.
ואיבעית אימא: לעולם דנפלה ליה מאחיו חרש, וגזירה אחיו חרש אטו אחיו פיקח.														ע.א.
אי הכי, אשתו נמי														ע.א.
יבמתו ביבמתו מיחלפא, אשתו ביבמתו לא מיחלפא.														ע.א.
ומי גזרינן חרש אטו פיקח?														ע.א.
שני אחין חרשין נשואין שתי אחיות פיקחות או שתי אחיות חרשות או שתי אחיות אחת פיקחת ואחת חרשת, וכן שתי אחיות חרשות נשואות לשני אחין פיקחין או לשני אחין חרשין או לשני אחין אחד פיקח ואחד חרש - הרי אלו פטורות מן החליצה ומן היבום, ואם היו נכריות - יכנסו, ואם רצו להוציאן - יוציאן	והתנן:													ע.א.
אלא, מהוורתא כדשנינן מעיקרא.														ע.א.
חלוקין עליו חביריו על רשב"ג.	רבי יוחנן:													ע.א.
אף אנן נמי תנינא:	אביי:													ע.א.
נישטת - לא יוציא, נתחרש הוא או נשתתה - לא יוציא עולמית	[תנינא]													ע.א.
מאי עולמית? לאו אע"ג דיכול לדבר מתוך הכתב.														ע.א.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי לאו דאשמעינן ר' יוחנן, הוה אמינא, רשב"ג לפרושי טעמא דת"ק הוא דאתא, ומאי עולמית? אע"ג דחזינא ליה דחריף אי נמי, לכדרכי יצחק	רב פפא:											!
דבר תורה שוטה מתגרשת, מידי דהוה אפיקחת בעל כרחא, ומה טעם אמרו אינה מתגרשת? שלא ינהגו בה מנהג הפקר.	דא"ר יצחק:											!
אמרו לו נכתוב גט לאשתך ואמר להן כתובו, אמרו לסופר וכתב ולעדים וחתמו, אע"פ שכתבוהו וחתמוהו ונתנהו לו וחזר ונתנו לה - הרי הגט בטל, עד שיאמר לסופר וכתב ולעדים חתמו.												■
טעמא דלא אמר תנו, הא אמר תנו - נותנין												■
מני?												^
ר"מ היא												!
מילי מימסרן לשליח	דאמר: [רבי מאיר]											!
עד שיאמר לסופר וכתב ולעדים חתמו	אימא סיפא:											;
אתאן לר' יוסי												■
מילי לא מימסרן לשליח	דאמר: [רבי יוסי]											;
רישא ר"מ וסיפא רבי יוסי?												;
אין, רישא ר"מ וסיפא רבי יוסי.												!
כולה רבי מאיר היא, והכא במאי עסקינן - דלא אמר תנו.	אביי:											!
אי הכי, עד שיאמר תנו מיבעי ליה												;
אלא הכא במאי עסקינן - דלא אמר לבי תלתא.												!
א"ה, עד שיאמר לשלשה מיבעי ליה												;
אלא כולה רבי יוסי היא, והכא במאי עסקינן - דלא אמר אמרו.												!
אי הכי עד שיאמר אמרו מיבעי ליה												;
ועוד, מי מודה רבי יוסי באומר אמרו?												;
כתב סופר ועד - כשר	והתנן:											;
חתם סופר שנינו	ואמר רבי ירמיה:											;
מתניתין מני? ר' יוסי היא, דאמר: מילי לא מימסרן לשליח	ואמר רב חסדא:											;
ואי ס"ד מודה ר' יוסי באומר אמרו, נפיק מינה חורבא, דזימנין דאמר להו לשנים אמרו ויכתוב ולפלוני ופלוני וחתמו, ומשום כיוספא דסופר חיישי ומחתמי ליה, ובעל לא אמר הכי												;
אלא מחזורתא, רישא ר"מ וסיפא ר' יוסי.												!
כולה ר' יוסי היא, ולא מיבעיא קאמר, לא מבעיא היכא דלא אמר תנו, אלא אפי' אמר תנו - לא ולא מיבעיא היכא דלא אמר לבי תלתא, אלא אפי' אמר לבי תלתא - לא ולא מיבעיא היכא דלא אמר אמרו, אלא אפילו אמר אמרו - נמי לא.	רב אשי:											!
כתב סופר לשמה וחתמו עדים לשמה, אע"פ שכתבוהו וחתמוהו ונתנהו לו ונתנו לה - הרי הגט בטל, עד שישמעו קולו שיאמר לסופר וכתב ולעדים חתמו	תניא כוותיה דרב אשי:											■
ישמעו - לאפוקי ממ"ד: מודה רבי יוסי באומר אמרו												■
קולו - לאפוקי מדרב כהנא אמר רב.												■
זה גיטיך אם מתי, זה גיטיך מחולי זה, זה גיטיך לאחר מיתה - לא אמר כלום												■
מהיום אם מתי, מעכשיו אם מתי - ה"ז גט												■
מהיום ולאחר מיתה - גט ואינו גט, ואם מת, חולצת ולא מתייבמת.												■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
זה גיטיך מהיום אם מתי מחולי זה, ועמד והלך בשוק וחלה ומת, אומדין אותו, אם מחמת חולי הראשון מת - ה"ז גט, ואם לאו - אינו גט.												■
אלמא אם מתי כלאחר מיתה דמי												◇
מהיום אם מתי מעכשיו אם מתי	והדר תני:									⋈		◇
אלמא אם מתי לאו כלאחר מיתה דמי										⋈		
אם מתי - שתי לישונות משמע, משמע כמעכשיו ומשמע כלאחר מיתה, אמר לה מהיום - כמאן דאמר לה מעכשיו דמי, לא אמר לה מהיום - כמאן דאמר לה לאחר מיתה דמי.	אביי:									!		◇
זה גיטיך אם מתי - לא אמר כלום.												■
וחולצת.	רב הונא:											◇
והא לא אמר כלום קתני												⋈
לא אמר כלום, דאסירא לעלמא וליבם נמי אסירא.												◇
והא מדסיפא חולצת, מכלל דרישא יבומי נמי מיבמה												⋈
מתני' כרבנן, ורב הונא דאמר כר' יוסי												◇
זמנו של שטר מוכיח עליו.	דאמר: [רבי יוסי]											■
אי רבי יוסי, חליצה נמי לא תיבעי												⋈
וכ"ת, מספקא ליה לרב הונא אי הלכתא כר' יוסי או אין הלכה כר' יוסי												◇
ומי מספקא ליה?												⋈
והא רבה בר אבוה חלש, עול לגביה רב הונא ורב נחמן												⊙
בעי מיניה מרבה בר אבוה: הלכה כרבי יוסי או אין הלכה?	רב הונא לר"נ:											⋈
טעמא דרבי יוסי לא ידענא, הלכה איבעי מיניה?	א"ל: [רב נחמן]											⋈
את בעי מיניה הלכה, וטעמיה דרבי יוסי אנא אמינא לך	א"ל: [רב הונא]											!
בעי מיניה												⋈
הלכה כרבי יוסי	א"ל [רבה בר אבוה], הכי אמר רב:											!
לבתר דנפק												⊙
היינו טעמא דרבי יוסי, דקסבר: זמנו של שטר מוכיח עליו	א"ל: [רב הונא]											■
אלא מספקא ליה, אי א"ר יוסי בעל פה אי לא אמר.												!
ומי מספקא ליה?												⋈
ה"ז גיטיך אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש, ומת בתוך י"ב חדש - אינו גט	והתנן:											■
רבותינו התירו להינשא	ותני עלה:											■
מאן רבותינו?	ואמרי':											⋈
בי דינא דשרו מישחא, וסברי לה כר' יוסי, דאמר: זמנו של שטר מוכיח עליו	רב יהודה אמר שמואל:											!
אלא מספקא ליה, אי הלכה כר' יוסי בעל פה או אין הלכה.												!
ומי מספקא ליה?												⋈
ה"ז גיטיך אם מתי ושאני מת - ה"ז גט, כשאמות ולאחר מיתה - אין זה גט	והאמר רבא:											■
היכי דמי?												⋈

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אילימא דאמר לה מהיום ורבנן												!	עב:
צריכא למימר?												ז	עב:
מהיום אם מתי - ה"ז גט	והתנן:											ז	עב:
ואלא לאו דלא אמר לה מהיום ור' יוסי												!	עב:
ש"מ הלכה כר' יוסי												ז	עב:
לרבא פשיטא ליה, לרב הונא מספקא ליה.												!	עב:
ואב"א: לעולם דאמר לה מהיום ורבנן, והני לישני איצטריכי ליה, שאני מת כאם מתי דמי, כשאמות כלאחר מיתה דמי.												!	עב:
ואיכא דמתני לה אסיפא:													עב:
זה גיטך לאחר מיתה - לא אמר כלום	[סיפא]												עב:
ולדברי ר' יוסי חולצת.	רב הונא:												עב:
פשיטא, מדסיפא לרבנן חולצת, רישא נמי לר' יוסי חולצת												ז	עב:
מהו דתימא, רבי יוסי בהא כרבי ס"ל												!	עב:
גיטא מעליא הוי	דאמר: [רבי]											!	עב:
וחלוצה נמי לא תיבעי, קמ"ל, דלא רבי סבר לה כר' יוסי ור' יוסי סבר לה כרבי												!	עב:
רבי לא סבר לה כרבי יוסי, דקתני כזה גט, למעוטי דרבי יוסי ור' יוסי לא סבר לה כרבי, דקתני כזה גט, למעוטי דרבי.													עב:
רבי מאי היא?												^	עב:
מהיום ולאחר מיתה - גט ואינו גט, דברי חכמים	דתינא: [חכמים]											!	עב:
כזה גט.	רבי:											!	עב:
רבי יוסי מאי היא?												^	עב:
כתבו ותנו גט לאשתי אם לא באתי מיכן ועד י"ב חדש, כתבוהו בתוך י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש - אינו גט	דתנן: [ת"ק]											!	עב:
כזה גט.	רבי יוסי:											!	עב:
זה גיטך מהיום אם מתי מחולי זה, ועמד והלך בשוק כו'.													עב:
גיטו כמתנתו, מה מתנתו אם עמד חזר, אף גיטו אם עמד חזר ומה גיטו אע"ג דלא פריש, כיון דאמר כתבו - אע"ג דלא אמר תנו, אף מתנתו כיון דאמר תנו - אע"ג דלא קנו מיניה.	רב הונא:											!	עב:
זה גיטך מהיום אם מתי מחולי זה, ועמד והלך בשוק וחלה ומת, אומדים אותו, אם מחמת חולי הראשון מת - ה"ז גט, אם לאו - אינו גט	תנן:											ז	עב:
וא"א אם עמד חזר, למה לי אומדנא? הרי עמד												ז	עב:
שניתק מחולי לחולי.	מר בריה דרב יוסף משמיה דרבא:											!	עב:
והא עמד קתני?												ז	עב:
עמד מחולי זה ונפל לחולי אחר.												!	עב:
והא הלך בשוק קתני?												ז	עב:
הלך על משענתו, והא קמ"ל, דהלך על משענתו הוא דבעינן אומדנא, אידך, אומדנא נמי לא בעינן.												!	עב:
שמעת מינה: שכיב מרע שניתק מחולי לחולי - מתנתו מתנה												ז	עב:
אין												!	עב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שכיב מרע שניתק מחולי לחולי - מתנתו מתנה.	דאמר רבי אלעזר משמיה דרב:											◇
רבה ורבה לא סבירא להו הא דרב הונא, גזירה שמא יאמרו יש גט לאחר מיתה.	[רבה ורבה]											◇
ומי איכא מיד, דמדאורייתא לא הוי גיטא, ומשום גזירה שרינן אשת איש לעלמא?												◇
אין, כל דמקדש אדעתא דרבנן מקדש, ואפקעינהו רבנן לקדושין מיניה.												◇
תינח דקדיש בכספא, קדיש בביאה מאי איכא למימר?	רבינא לרב אשי:											◇
שויהו רבנן לבעילתו בעילת זנות.	א"ל: [רב אשי]											◇
זה גיטין מקדש אם מתי מחולי זה, ונפל הבית עליו או הכישו נחש - אינו גט.	ת"ר:											◇
אם לא אעמוד מחולי זה, ונפל עליו בית או הכישו נחש - ה"ז גט												◇
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?												◇
אכלו ארי, אין לנו.	שלחו מתם:											◇
ההוא גברא דזבין ארעא לחבריה, קביל עליה כל אונסא דמתיליד, לסוף אפיקו בה נהרא אתא לקמיה דרבינא												◇
זיל שפי ליה, דהא קבילת עלך כל אונסא דמתיליד.	א"ל: [רבינא]											◇
אונסא דלא שכיח הוא	רב אחא בר תחליפא לרבינא:											◇
איגלגל מילתא ומטא לקמיה דרבא												◇
אונסא דלא שכיח הוא.	אמר להו: [רבא]											◇
אם לא אעמוד מחולי זה, ונפל עליו בית או הכישו נחש - ה"ז גט	איתיביה רבינא לרבא:											◇
אינו גט.	אמר ליה רבא: ואימא מרישא:											◇
ומשום דקשיא רישא אסיפא, לא מותבינן תיובתא מינה?	רב אחא מדפתי לרבינא:											◇
אין, כיון דקשיא רישא אסיפא, לא איתמר בי מדרשא ומשבשתא היא, זיל בתר סברא.	אמר ליה: [רבינא]											◇
רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע זבין שומשי אגידא דנהר מלכא, אגור מלחי לעבורינהו, קבילו עלייהו כל אונסא דמתיליד, לסוף איסתכר נהר מלכא												◇
אגורו חמרי אפקעינהו ניהלן, דהא קבילתו עליכו כל אונסא דמתיליד	אמרו להו:											◇
אתו לקמיה דרבא												◇
קאקי חיורי משלחי גלימי דאינשי, אונסא דלא שכיח הוא.	אמר להו: [רבא]											◇
לא תתייחד עמו אלא בפני עדים, אפי' על פי עבד אפי' ע"פ שפחה, חוץ משפחתה, מפני שלבה גס בה בשפחתה.												◇
מה היא באותן הימים? רבי יהודה אומר: כאשר איש לכל דבריה	[רבי יהודה]											◇
מגורשת ואינה מגורשת.	רבי יוסי:											◇
ראוה שנתייחדה עמו באפילה, או שישנה עמו תחת מרגלות המטה - אין חוששין שמא נתעסקו בדבר אחר וחוששין משום זנות ואין חוששין משום קדושין	ת"ר: [רבנן]											◇
אף חוששין משום קידושין.	רבי יוסי ברבי יהודה:											◇
מאי קאמר?												◇
ה"ק:	רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											◇
ראוה שנבעלה - חוששין משום קידושין	[דברי הכל]											◇
נתן לה כספים - חוששין משום זנות, דאמר'ל: באתננה נתן לה, ואין חוששין משום קידושין	[רבנן]											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator																			
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ									
אף בוז חוששין משום קידושין.	רבי יוסי בר' יהודה:									♣	■	!	◇								
כמאן אזלא הא דאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												^									
מחלוקת - כשראוה שנבעלה, אבל לא ראוה שנבעלה - דברי הכל אין צריכה הימנו גט שני	[רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן]											■	^	◇							
כמאן?													^								
כדברי הכל.													!	◇							
מידי כספים קתני?	מתקיף לה אביי:												♣	◇							
ה"ק:	אלא אמר אביי:													!	◇						
ראוה שנבעלה - חוששין משום זנות ואין חוששין משום קידושין	[רבנן]												♣	■	!	◇					
אף - חוששין משום קידושין.	רבי יוסי בר' יהודה:												♣	■	!	◇					
כמאן אזלא הא דאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:															^						
מחלוקת - כשראוה שנבעלה, אבל לא ראוה שנבעלה - דברי הכל אין צריכה הימנו גט שני	[רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן]														■	^	◇				
כמאן?																^					
כר' יוסי בר' יהודה.																!	◇				
א"כ, מאי אף?	מתקיף לה רבא:															♣	◇				
ה"ק:	אלא אמר רבא																!	◇			
אף לא ראוה שנבעלה - חוששין משום קידושין.	רבי יוסי בר' יהודה:															■	!	◇			
כמאן אזלא הא דאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:																	^				
מחלוקת - כשראוה שנבעלה, אבל לא ראוה שנבעלה - דברי הכל אינה צריכה הימנו גט שני	[רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן]															■	^	◇			
כמאן?																	^				
דלא כה.																	!	◇			
מה היא באותן הימים? רבי יהודה אומר: כאשר איש לכל דבריה	[רבי יהודה]																♣	■	<		
מגורשת ואינה מגורשת.	רבי יוסי:																♣	■			
ובלבד שימות.	תנא:																	■	◇		
ולכי מיית הוי גיטא? והא קיימא לן דאין גט לאחר מיתה																	♣				
באומר מעת שאני בעולם.	רבה:																	!	◇		
ימים שבינתיים - בעלה זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה, ויורשה ומטמא לה, כללו של דבר: הרי היא כאשתו לכל דבר - אלא שאינה צריכה הימנו גט שני, דברי ר' יהודה	תנו רבנן: [רבי יהודה]																	♣	■	◇	
בעילתה תלויה	רבי מאיר:																		♣	■	◇
בעילתה ספק	רבי יוסי:																		♣	■	◇
מגורשת ואינה מגורשת, ובלבד שימות.	הכמים:																		♣	■	◇
מאי איכא בין ר"מ לרבי יוסי?																		♣			
אשם תלוי איכא בינייהו, לר"מ לא מייתי אשם תלוי, ולר' יוסי מייתי אשם תלוי.	רבי יוחנן:																		!	◇	
מגורשת ואינה מגורשת.	הכמים:																			■	◇
הכמים היינו רבי יוסף																			♣		
איכא בינייהו דרבי זירא																				!	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
כל מקום שאמרו חכמים מגורשת ואינה מגורשת - בעלה חייב במזונותיה.	דאמר רבי זירא אמר רבה בר ירמיה אמר שמואל:											◊	!	
הרי זה גיטך ע"מ שתתני לי מאתים זוז - הרי זו מגורשת ותתן.													■	
ע"מ שתתני לי מיכן ועד שלשים יום, אם נתנה לו בתוך שלשים יום - מגורשת, ואם לאו - אינה מגורשת.	[רבנן]												■	
מעשה בבידן, באחד שאמר לאשתו ה"ז גיטך ע"מ שתתני לי איצטליתי ואבדה איצטליתי, ואמרו חכמים: תתן לו את דמיה.	רבן שמעון בן גמליאל:											◊	○	
מאי ותתן?													^	
והיא תתן	רב הונא:												◊	!
לכשתתן.	רב יהודה:												◊	!
מאי בינייהו?													⋈	
איכא בינייהו, שנתקרע הגט או שאבד													!	◊
רב הונא אמר והיא תתן - אינה צריכה הימנו גט שני	[רב הונא]												◊	!
רב יהודה אמר לכשתתן - צריכה הימנו גט שני.	[רב יהודה]												◊	!
ותתן נמי גבי קידושין כי האי גוונא													■	◊
האומר לאשה הרי את מקודשת לי על מנת שאתן לך מאתים זוז - הרי היא מקודשת ויתן	דתנן:												■	◊
מאי ויתן?	ואיתמר:												^	
והוא יתן	רב הונא:												◊	!
לכשיתן.	רב יהודה:												◊	!
מאי בינייהו?													⋈	
איכא בינייהו, שפשטה ידה וקיבלה קידושין מאחר													!	◊
רב הונא אמר והוא יתן, תנאה בעלמא הוא, מקיים תנאיה ואויל	[רב הונא]												◊	!
רב יהודה אמר לכשיתן, לכי יהיב לה הוא דהו קידושין, השתא לא הו קידושין.	[רב יהודה]												◊	!
וצריכא													■	◊
דאי אשמעינן גבי קידושין, בהא קאמר רב הונא והוא יתן, משום דלקרובה קאתי, אבל גבי גירושין דלרחוקה קאתי - אימא מודה ליה לרב יהודה													■	
ואי אשמעינן גבי גירושין, בהא קאמר רב הונא והוא יתן, משום דלא כסיף למיתבעה, אבל גבי קידושין דכסיפא למיתבעה - אימא מודי ליה לרב יהודה													■	
ואי אשמעינן גבי קידושין, בהא קאמר רב יהודה לכשיתן, משום דכסיפא למיתבעה, אבל גבי גירושין דלא כסיף למיתבעה - אימא מודה ליה לרב הונא													■	
ואי אשמעינן גבי גירושין, בהא קאמר רב יהודה לכשתתן, משום דלרחוקה קאתי, אבל גבי קידושין דלקרובה קאתי - אימא מודה ליה לרב הונא													■	
צריכא.													■	
ה"ז גיטך על מנת שתתני לי מאתים זוז, אע"פ שנקרע הגט או שנאבד - מגורשת, ולאחר לא תנשא עד שתתן	מיתיבי:												⋈	◊
ה"ז גיטך על מנת שתתני לי מאתים זוז ומת, נתנה - אינה זקוקה ליבם, לא נתנה - זקוקה ליבם	ועוד תניא: [ת"ק]												⋈	◊
נותנת לאביו או לאחיו או לאחד מן הקרובים	רבן שמעון בן גמליאל:												⋈	◊
עד כאן לא פליגי - אלא													⋈	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לי - ולא ליורשי	דמר סבר: [ת"ק]											עד.
ומר סבר: לי - ואפילו ליורשי	ומר סבר: [רבן שמעון בן גמליאל]											עד.
וכ"ע מיהא תנאה הוי, תיובתא דרב יהודה,												עד.
הא מני? רבי היא	אמר לך רב יהודה:											עד.
כל האומר על מנת כאומר מעכשיו דמי, ופליגי רבנן עליה, ואנא דאמרי כרבנן.	דאמר רב הונא אמר רבי:											עד.
כי הוינן בבבלי, אמרינן, הא דאמר רב הונא אמר רבי: כל האומר על מנת כאומר מעכשיו דמי - פליגי רבנן עליה, כי סליקי, אשכחתי לרבי אסי דיתיב וקאמר משמיה דרבי יוחנן: הכל מודים באומר על מנת כאומר מעכשיו דמי, לא נחלקו אלא במהיום ולאחר מיתה	וא"ר זירא:											עד.
מהיום ולאחר מיתה - גט ואינו גט, דברי חכמים	והתניא: [חכמים]											עד:
כזה גט.	רבי:											עד:
ולרב יהודה דאמר: בעל מנת פליגי, אדמיפלגי במהיום ולאחר מיתה, ליפלגי בעל מנת												עד:
להודיעך כחו דרבי												עד:
וליפלגו בעל מנת ולהודיעך כחן דרבנן												עד:
כח דהיתירא עדיף ליה.												עד:
על מנת שתתני לי מכאן ועד שלשים יום וכו'.												עד:
פשיטא												עד:
מהו דתימא קפידה לאו קפידא ולרזיה קאתי, קא משמע לן.												עד:
מעשה בצידן כו'.	רבן שמעון בן גמליאל:											עד:
מאי תנא דקתני מעשה?												עד:
חסורי מיחסרא והכי קתני:												עד:
אם אמר לה ע"מ שתתני לי איצטליתי ואבדה איצטליתי, איצטליתי דוקא קאמר לה	[רבנן]											עד:
תתן לה את דמיה	רבן שמעון בן גמליאל:											עד:
מעשה נמי בצידן, באחד שאמר לאשתו הרי זה גיטך על מנת שתתני לי אצטליתי ואבדה אצטליתו, ואמרו חכמים: תתן לו את דמיה.	ואמר רבן שמעון בן גמליאל:											עד:
הרי זה גיטך על מנת שתתני לי מאתים זוז, וחזר ואמר לה מחולים לך, מהו? תיבעי לרבנן, תיבעי לרשב"ג תיבעי לרבנן, עד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא דלא אחלה גבה, אבל הכא הא קאמר לה מחול' לך, או דלמא אפילו רשב"ג לא קאמר אלא דקא מפייסה ליה בדמי, אבל לגמרי - לא?	בעא מיניה רבי אסי מרבי יוחנן:											עד:
אינה מגורשת.	אמר ליה: [רבי יוחנן]											עד:
האומר לחבירו קונם שאתה נהנה לי אם אי אתה נותן לבני כור אחד של חטין ושתי חביות של יין, ר"מ אומר: אסור עד שיתן	איתיביה: [רבי מאיר]											עד:
אף זה יכול להתיר את נדרו שלא ע"פ חכם, ואומר הריני כאילו התקבלתי?	חכמים:											עד:
הכי השתא, התם לצעורה קא מכיין ולא ציערה, הכא משום הרווחה הוא והא לא איצטריך.												עד:
ההוא גברא דאמר ליה לאריסיה: כולי עלמא דלו תלת דלוותא ואכלי ריבעא, את דלי ארבעה ואכול תילתא, לסוף אתא מיטרא												עד:
הא לא דלה	רב יוסף:											עד:
הא לא איצטריכא.	רבה:											עד:
לימא, רב יוסף דאמר כרבנן, ורבה דאמר כרבן שמעון בן גמליאל												עד:
ותיסברא? והא קיימא לן הילכתא כוותיה דרבה, ובהא אין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל												עד:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא לעולם כרבנן, רב יוסף כרבנן, ורבה אמר לך: אנא דאמרי אפילו לרבנן, עד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא דלצעורה קא מיכוין, אבל הכא משום הרווחה הוא, והא לא איצטריך.												◇
בראשונה היה נטמן יום שנים עשר חדש, כדי שיהא הלוט לו, התקין הלל הזקן שיהא חולש את מעותיו ללשכה, ויהא שובר את הדלת ונכנס, ואימתי שירצה הלה יבוא ויטול את מעותיו.	תנן התם:											◇
מתקנתו של הלל נשמע, הרי זה גיטך על מנת שתתני לי מאתים זוז, ונתנה לו מדעתו - מגורשת, על כורחו - אינה מגורשת, מדאיצטריך ליה להלל לתקוני נתינה בעל כורחיה דהויא לה נתינה, מכלל, דבעלמא נתינה בעל כורחיה לא הויא נתינה.	ואמר רבא:											◇
ודלמא כי אצטריך ליה לתקוני - שלא בפניו, אבל בפניו - בין מדעתו בין בעל כרחו הויא נתינה.	מתקיף לה רב פפא, ואיתימא רב שימי בר אשי:											◇
מתקנתו של הלל, ה"ז גיטך על מנת שתתני לי מאתים זוז, ונתנה לו - בין מדעתו ובין בעל כרחו הויא נתינה, וכי אצטריך ליה להלל לתקוני - שלא בפניו, אבל בפניו - בין מדעתו בין בעל כרחו הויא נתינה.	ואיכא דאמרי, אמר רבא:											◇
מתקיף לה רב פפא, ואיתימא רב שימי בר אשי: מאי דאיצטריך ליה תקין.	מתקיף לה רב פפא, ואיתימא רב שימי בר אשי:											◇
כל מקום ששנה רשב"ג במשנתנו - הלכה כמותו, חוץ מערב, וצידן, וראיה אחרונה.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:											◇
הרי זה גיטך והנייר שלי - אינה מגורשת, על מנת שתחזירי לי את הנייר - מגורשת.	ת"ר:											◇
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?												◇
הא מני? רשב"ג היא	רב חסדא:											◇
תתן לו את דמיה	דאמר: [רשב"ג]											◇
ה"נ אפשר דמפייסה ליה בדמי.												◇
אימור דאמר רשב"ג - היכא דליתיה בעיניה, היכא דאיתיה בעיניה מי אמר?	מתקיף לה אביי:											◇
הא מני? ר"מ היא, דאמר בעינן תנאי כפול, והכא הא לא כפליה לתנאיה.	אלא אמר אביי:											◇
טעמא דלא כפליה לתנאיה, הא כפליה לתנאיה לא הוי גיטא, מכדי כל תנאי מהיכא גמרינן להו? מתנאי בני גד ובני ראובן, מה התם תנאי קודם למעשה, אף כל תנאי קודם למעשה, לאפוקי הכא דמעשה קודם לתנאי?	מתקיף לה רבא:											◇
משום דמעשה קודם לתנאי.	אלא אמר רבא:											◇
טעמא דמעשה קודם לתנאי, הא תנאי קודם למעשה לא הוי גיטא, מכדי כל תנאי מהיכא גמרינן להו? מתנאי בני גד ובני ראובן, מה התם תנאי בדבר אחד ומעשה בדבר אחר, אף כל, לאפוקי הכא דתנאי ומעשה בדבר אחד	מתקיף לה רב אדא בר אהבה:											◇
משום דתנאי ומעשה בדבר אחד.	אלא אמר רב אדא בר אהבה:											◇
הא מני? רבי היא	רב אשי:											◇
כל האומר על מנת כאומר מעכשיו דמי.	דאמר רב הונא אמר רבי:											◇
אתקין שמואל בגיטא דשכיב מרע: אם לא מתי לא יהא גט, ואם מתי יהא גט.	[שמואל]											◇
ולימא: אם מתי יהא גט, ואם לא מתי לא יהא גט												◇
לא מקדים איניש פורענותא, לנפשיה.												◇
ולימא: לא יהא גט אם לא מתי?												◇
בעינן תנאי קודם למעשה.												◇
מכדי כל תנאי מהיכא גמרינן? מתנאי בני גד ובני ראובן, מה התם הן קודם ללאו, אף כל, לאפוקי הכא דלאו קודם להן	מתקיף לה רבא:											◇
אם לא מתי לא יהא גט, אם מתי יהא גט, אם לא מתי לא יהא גט	אלא אמר רבא:											◇

<p>מזמרה-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
<p>מזמרה-key</p>	

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אם לא מתי לא יהא גט - לא מקדים איניש פורענותא לנפשיה												■
אם מתי יהא גט אם לא מתי לא יהא גט - בעינין הן קודם ללאו.												■
הרי זה גיטיך ע"מ שתשמשי את אבא, על מנת שתניקי את בני, כמה היא מניקתו? שתי שנים	[ת"ק]											■
שמנה עשר חדש	רבי יהודה:											■
מת הבן או שמת האב - הרי זה גט.												■
הרי זה גיטיך ע"מ שתשמשי את אבא שתי שנים, ע"מ שתניקי את בני שתי שנים, מת הבן, או שאמר האב אי אפשי שתשמשי, שלא בהקפדה - אינו גט	[ת"ק]											■
כזה גט.	רבן שמעון בן גמליאל:											■
כלל אמר רבן שמעון בן גמליאל: כל עכבה שאינה הימנה - הרי זה גט.												◊
ומי בעינן כולי האי?												⚡
שמשתו יום אחד, הניקתו יום אחד - ה"ז גט	ורמינהו:											⚡
לא קשיא: הא רבנן, והא רבן שמעון בן גמליאל, מתניתין רשב"ג וברייתא רבנן.	רב חסדא:											!
הא מדסיפא רבן שמעון בן גמליאל הוי, מכלל דרישא לאו רשב"ג.												⚡
אלא, ברייתא רשב"ג היא דמיקל בתנאי, מתנל רבנן.												!
לא קשיא: כאן בסתם, כאן במפרש.	רבא:											⚡
כל סתם נמי כמפרש יום אחד דמי.	רב אשי:											⚡
כמה היא מניקתו? שתי שנים	תנן: [ת"ק]											⚡
שמנה עשר חדש	רבי יהודה:											⚡
בשלמא לרבא ניהא, אלא לרב אשי, למה לי שתי שנים? למה לי שמנה עשר חדש? ביום אחד סגי												⚡
הכי קאמר: יום אחד משתי שנים, לאפוקי לאחר שתי שנים דלא. יום אחד משמנה עשר חדש, לאפוקי לאחר שמנה עשר חדש דלא.												!
הרי זה גיטיך על מנת שתשמשי את אבא שתי שנים, על מנת שתניקי את בני שתי שנים, מת הבן, או שאמר האב אי אפשי שתשמשי, שלא בהקפדה - אינו גט	מיתביב:											⚡
בשלמא לרבא, רישא בדלא פריש סיפא דפריש, אלא לרב אשי, מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?												⚡
קשיא.												⚡
הרי זה גיטיך על מנת שתשמשי את אבא שתי שנים, ועל מנת שתניקי את בני שתי שנים, אע"פ שלא נתקיים התנאי - הרי זה גט, לפי שלא אמר לה אם תשמשי אם לא תשמשי, אם תניקי ואם לא תניקי, דברי רבי מאיר	ת"ר: [רבי מאיר]											⚡
נתקיים התנאי - ה"ז גט, ואם לאו - אינו גט	הכמים:											⚡
אין לך תנאי בכתובים שאינו כפול.	רבן שמעון בן גמליאל:											⚡
איכא דאמרי: לר' - מאיר קאמר ליה, ואיכא דאמרי: לרבנן קאמר להו.												⚡
איכא דאמרי לר' מאיר קאמר ליה, והכי קאמר ליה: אין לך תנאי בכתובים שאינו כפול, והווי להו שני כתובים הבאין כאחד, וכל שני כתובים הבאין כאחד אין מלמדין.												⚡
איכא דאמרי לרבנן קאמר להו, והכי קאמר להו: אין לך תנאי בכתובים שאינו כפול, וגמרינן מינייהו.												⚡
הרי זה גיטיך ע"מ שתשמשי את אבא שתי שנים, על מנת שתניקי את בני שתי שנים, מת האב או מת הבן - אינו גט, דברי ר' מאיר	ורמינהו: [רבי מאיר]											⚡
אע"פ שלא נתקיים התנאי - הרי זה גט, יכולה היא שתאמר לו תן לי אביך ואשמנו, תן לי בנך ואניקנו	הכמים:											⚡
קשיא דרבי מאיר אדרבי מאיר קשיא דרבנן אדרבנן												⚡

<p>disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דרכי מאיר אדרבי מאיר לא קשיא: התם בדלא כפליה לתנאיה, הכא בדכפליה לתנאיה												⚡
ורבנן אדרבנן לא קשיא, מאן חכמים דהכא? רבן שמעון בן גמליאל היא												⚡
כל עכבה שאינה הימנה - הרי זה גט.	דאמר: [רשב"ג]											⚡
אמר לה בפני שנים הרי זה גיטך על מנת שתשמישי את אבא ב' שנים, וחזר ואמר לה בפני שנים הרי זה גיטך על מנת שתתני לי מאתים זוז - לא ביטל דברי האחרון את הראשון, רצתה - משמשתו, רצתה - נותנת לו מאתים זוז	תנו רבנן:											⚡
אבל אמר לה בפני שנים הרי זה גיטך ע"מ שתתני לי מאתים זוז, וחזר ואמר לה בפני שנים הרי זה גיטך על מנת שתתני לי ג' מאות זוז - ביטל דברי האחרון את הראשון												⚡
ואין אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים מצטרפין.												⚡
אהייא?												^
אילימא אסיפא												!
הרי בטל												⚡
אלא ארישא												!
פשיטא												⚡
מהו דתימא כל לקימא תנאי מצטרפין, קמ"ל.												!
הרי זה גיטך אם לא באתי מכאן עד שלשים יום, והיה הולך מיהודה לגליל, הגיע לאנטיפרס וחזר - בטל תנאו.												⚡
הרי זה גיטך אם לא באתי מכאן עד שלשים יום, והיה הולך מגליל ליהודה, והגיע לכפר עותנאי וחזר - בטל תנאו.												⚡
הרי זה גיטך אם לא באתי מכאן עד שלשים יום, והיה הולך למדינת הים, והגיע לעכו וחזר - בטל תנאו.												⚡
הרי זה גיטך כל זמן שאעבור מכנגד פניך שלשים יום, היה הולך ובא הולך ובא, הואיל ולא נתיחד עמה - הרי זה גט.												⚡
למימרא, דאנטיפרס בגליל הוה קיימא												⚡
אנטיפרס ביהודה, וכפר עותנאי בגליל, בינתים - מטילין אותו לחומרא, מגורשת ואינה מגורשת	ורמינהו:											⚡
תרי תנאי קאמר לה: אי מטינא לגליל - לאלתר ליהוי גיטא, ואי משתהינא באורחא תלתין יומין ולא אתינא - ליהוי גיטא, הגיע לאנטיפרס וחזר, דלא לגליל מטא ולא אישתהויי נמי אשתהי תלתין יומין - בטל תנאו.	אביי:											!
הרי זה גיטך אם לא באתי מכאן ועד שלשים יום כו'.												⚡
למימרא, דעכו במדינת הים קיימא												⚡
כי הוּוּ מִפְּטְרֵי רַבְּנָן מִהַדְּדִי - בעכו הוּוּ מִפְּטְרֵי, משום דאסור לצאת מארץ לחוצה לארץ	והא אמר רב ספרא:											⚡
תרי תנאי קאמר לה: אי מטינא למדינת הים - לאלתר ליהוי גיטא, אי משתהינא באורחא תלתין יומין ולא אתינא - ליהוי גיטא, הגיע לעכו וחזר, דלא למדינת הים מטא ולא אישתהויי נמי אשתהי תלתין יומין - בטל תנאו.	אביי:											!
ה"ו גיטך כל זמן שאעבור וכו'.												⚡
והא לא עברך												⚡
מאי פניך? תשמיש, ואמאי קרי ליה פניך? לישנא מעליא נקט.	רב הונא:											!
לעולם פניך ממש, מי קתני הרי זו מגורשת? ה"ו גט קתני, דלא הוי גט ישן, ולכי מלו תלתין יומי הוי גיטא.	רבי יוחנן:											!
תניא כוותיה דר' יוחנן:												⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
ה"ז גיטך כל זמן שאעבור מנגד פניך שלשים יום, והיה הולך ובא הולך ובא, הואיל ולא נתייחד עמה - ה"ז גט, ולגט ישן אין חוששין שהרי לא נתייחד עמה.	[תניא]										■	■	◇				
וליהוש שמא פייס											⚡		◇				
באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי.	רבה בר רב הונא, הכי אמר אבא מרי משמיל דרב:												!	◇			
איכא דמתני לה אמתניתין:												■					
מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש, ומת בתוך י"ב חדש - ה"ז גט	[מתניתין]											■	■	◇			
וליהוש שמא פייס												⚡		◇			
אמר רבה בר רב הונא, הכי אמר אבא מרי משמיה דרב: באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי	רבה בר רב הונא, הכי אמר אבא מרי משמיל דרב:													!	◇		
מאן דמתני לה אמתני, כל שכן אברייא מאן דמתני לה אברייא, אבל אמתני' הא לא אתא.												■					
ה"ז גיטך אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש, ומת בתוך י"ב חדש - אינו גט														■			
ה"ז גיטך מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש, ומת בתוך י"ב חדש - ה"ז גט.														■			
אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש כתבו ותנו גט לאשתי, כתבו גט בתוך י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש - אינו גט														■			
כתבו ותנו גט לאשתי אם לא באתי מכאן עד י"ב חדש, כתבו בתוך י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש - אינו גט	[רבנן]													◆	■		
כזה גט.	רבי יוסי:													◆	■		
כתבו לאחר י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש ומת, אם הגט קודם למיתה - ה"ז גט, ואם מיתה קדמה לגט - אינו גט, ואם אין ידוע - זו היא שאמרו מגורשת ואינה מגורשת.														■			
רבותינו התירוה לינשא.	תנא:													■	◇		
מאן רבותינו?														^			
בי דינא דשרו מישחא, סברי לה כרבי יוסי	רב יהודה אמר שמואל:														!	◇	
זמנו של שטר מוכיח עליו.	דאמר: [רבי יוסי]													■	!		
ר' יהודה נשיאה בנו של ר"ג בר רבי הורה, ולא הודו לו כל סיעתו	ר אבא בריה דרבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:														■	◇	
כל שעתו.	ואמרי לה:														■	◇	
כי שריתוה - לאלתר שריתוה, או לאחר שנים עשר חדש שריתוה? לאלתר שריתוה - דהא לא אתי, או דלמא לאחר י"ב חדש שריתוה - דהא איקיים ליה תנאו?	ר' אלעזר לההוא סבא:														^	◇	
ותיבעי ליה מתניתין:															⚡		
מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש, ומת בתוך י"ב חדש - הרי זה גט	[מתניתין]														■	⚡	
לאלתר הוי - דהא לא אתי, או דלמא לאחר י"ב חדש - דהא איקיים ליה תנאיה															^	⚡	
אין הכי נמי, ומשום דהוה בההוא מעשה.															!		
הכל מודים, היכא דאמר לכשתצא חמה מנרתיקה - לכי נפקא קאמר לה, וכי מיית בליליא הוי גט לאחר מיתה	אביי:														■	◇	
על מנת שתצא חמה מנרתיקה - מעכשיו קאמר לה															■	◇	
כל האומר על מנת כאומר מעכשיו דמי	דאמר רב הונא אמר רב:														■	■	◇
לא נחלקו אלא באם תצא															■	■	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מר סבר לה כרבי יוסי	[רבותינו]											עז.
זמנו של שטר מוכיח עליו	דאמר: [רבי יוסי]											עז.
והוה ליה כמהיום אם מתי, כמעכשיו אם מתי												עז.
מר לא סבר כרבי יוסי, והוה ליה כאם מתי גרידא.	[רבנן]											עז.
כתבו ותנו גט לאשתי אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש, כתבו כו'.												עז.
לימא, קסבר ר' יוסי: כתב גט על תנאי - כשך	רב יימר לרב אשי:											עז.
לא, לעולם אימא לך: פסול, ושאני הכא, מדהוה ליה למימר אם לא באתי כתבו ותנו, ואמר כתבו ותנו אם לא באתי, הכי קאמר: כתבו מעכשיו ותנו אם לא באתי.	[רב אשי]											עז.
ורבנן?												עז.
לא שנא הכי ולא שנא הכי.	[רבנן]											עז.
לאחר שבוע - שנה, לאחר שנה - חדש, לאחר חדש - שבת.	ת"ר:											עז.
לאחר שבת, מאי?												עז.
חד בשבא, ותרי, ותלתא - בתר שבתא, ארבעה, וחמשה ומעלי שבתא - קמי שבתא.	יתיב ר' זירא קמיה דרבי אסי, ואמרי לה רבי אסי קמיה דרבי יוחנן וקאמר:											עז.
לאחר הרגל - שלשים יום.	תניא, רבי:											עז.
נפק ר' חייא דרשה משמיה דרבי וקלסוה. משמיה דרביים - ולא קלסוה	[רבי חייא]											עז.
אלמא לית הילכתא כוותיה.												עז.
הדרן עלך מי שאחזו.												עז.